

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

રવી કન્સ્ટ્રક્શન્સ કંપની

વિરુદ્ધ

સોમવંશી આર્ય ક્ષત્રિય સમાજ અને અન્ય

સપ્ટેમ્બર ૧૩, ૨૦૦૬

[ન્યાયમૂર્તિ અરિજીત પાસાયત અને ન્યાયમૂર્તિ એસ.એચ. કપાડિયા]

ટ્રસ્ટ અને ચેરિટીઝ:

પ્રતિવાદી દ્વારા દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો – પ્રતિવાદી-ટ્રસ્ટ દ્વારા તેના મુખ્ય ટ્રસ્ટી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા અગાઉના દાવામાં પસાર કરવામાં આવેલા સંમતિ હુકમને પડકારતા દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં

તેમણે કહ્યું હતું કે તેઓ વાદી તરીકે અન્ય ટ્રસ્ટી સાથે જોડાયા વિના તેને દાખલ કરી શક્યા ન હોત અને તેમની પાસે સમાધાનમાં પ્રવેશવાનો કોઈ અધિકાર ન હતો, જે સંમતિ હુકમનામા-હાથની જાળવણીમાં પરિણમ્યો હતો, જે જાળવી શકાય તેમ ન હતો કારણ કે અગાઉનો દાવો તમામ ટ્રસ્ટી દ્વારા અપનાવવામાં આવેલા ઠરાવની દ્રષ્ટિએ મુખ્ય ટ્રસ્ટી દ્વારા સમાધાન કરવામાં આવ્યો હતો, જે દર્શાવે છે કે અગાઉનો દાવો તમામ ટ્રસ્ટીઓની જાણકારી અને સંમતિ સાથે અને તમામ ટ્રસ્ટી વતી દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો-સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮-ઓર્ડર XXIII, નિયમ ૩એ.

સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮-કલમ ૧૦૦-સેકન્ડ અપીલને કાયદાના અધિકારના પ્રશ્નની રચના કર્યા વિના મંજૂરી આપવામાં આવી, અયોગ્ય સ્પષ્ટપણે કલમ ૧૦૦ ના આદેશની વિરુદ્ધ છે.

પ્રતિવાદી નંબર ૧-ટ્રસ્ટે તેના મુખ્ય ટ્રસ્ટી, પ્રતિવાદી નંબર ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા અગાઉના દાવામાં પસાર કરવામાં આવેલા સંમતિ હુકમને પડકારતો દાવો દાખલ કર્યો હતો, કારણ કે તે વાદી તરીકે અન્ય ટ્રસ્ટીઓમાં જોડાયા વિના તે દાખલ કરી શક્યો ન હોત અને તેની પાસે સમાધાનમાં પ્રવેશવાનો કોઈ અધિકાર ન હતો જે સંમતિ હુકમનામામાં પરિણમ્યો હતો. ટ્રાયલ કોર્ટે દાવો ફગાવી દીધો હતો. પ્રથમ અપીલીય અદાલતે આ આદેશને

સમર્થન આપ્યું હતું. જોકે ઉચ્ચ અદાલતે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ઘડ્યા વિના બીજી અપીલને મંજૂરી આપી હતી. તેથી હાલની અપીલ.

અપીલને મંજૂરી આપતા, અદાલાતે

ઠરાવ્યું: ૧. બીજી અપીલને કાયદાના પ્રશ્નની રચના કર્યા વિના મંજૂરી આપવામાં આવી હતી જે સ્પષ્ટપણે કલમ ૧૦૦, સી. પી. સી. ના આદેશની વિરુદ્ધ છે. [પર-એ]

જ્ઞાન દાસ વિરુદ્ધ પંચાયત, વિલેજ સનનેર કલાન અને અન્યો, જે. ટી. (૨૦૦૬) ૭ એસસી ૧૦૨; જોસેફ સેપરેન અને અન્યો વિરુદ્ધ બેની મેથ્યુ અને અન્યો, જે. ટી. (૨૦૦૫) ૮ એસસી ૫૦૯; સસિકુમાર અને અન્યો વિરુદ્ધ કુન્નથ ચેલપ્પન નાયર અને અન્યો, જે. ટી. (૨૦૦૫) ૯ એસસી ૧૭૧; ચડત સિંહ વિરુદ્ધ બહાદુર રામ અને અન્યો, જે. ટી. (૨૦૦૪) ૬ એસસી ૨૯૬; કન્હૈયાલાલ વિરુદ્ધ અનુપકુમાર, જે. ટી. (૨૦૦૨) ૧૦ એસસી ૯૮; રૂપ સિંહ વિરુદ્ધ રામ સિંહ, જે. ટી. (૨૦૦૦) ૩ એસસી ૪૭૪ અને ઈશ્વર દાસ જૈન વિરુદ્ધ સોહન લાલ, જે. ટી. (૧૯૯૯) ૯ એસ. સી. ૬૧૩ પર આધાર રાખ્યો હતો.

૨. ટ્રાયલ કોર્ટ અને ફર્સ્ટ એપેલેટ કોર્ટ બંનેએ સ્પષ્ટપણે અવલોકન કર્યું હતું કે મુખ્ય ટ્રસ્ટી અને ટ્રસ્ટના વકીલ, જે પોતે ટ્રસ્ટી હતા, સહિત તમામ ટ્રસ્ટીઓ દ્વારા અપનાવવામાં આવેલા ઠરાવથી સ્પષ્ટપણે સ્થાપિત થાય છે કે અગાઉનો દાવો તમામ ટ્રસ્ટીઓની જાણકારી અને સંમતિથી અને તમામ ટ્રસ્ટીઓની સંમતિથી દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે ટ્રસ્ટ ડીડ રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હતો.તે દર્શાવી શક્યું હોત, જેમ કે અપીલકર્તાએ યોગ્ય રીતે દલીલ કરી હતી, કે ટ્રસ્ટ પર દાવો કરી શકાય છે અથવા મુખ્ય ટ્રસ્ટીનાં નામે દાવો કરી શકાય છે.કોઈ પણ સંજોગોમાં સ્પષ્ટ તથ્યાત્મક તારણમાં નોંધવામાં આવ્યું છે કે દાવો તમામ ટ્રસ્ટીઓની જાણકારી અને સંમતિ સાથે દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો તેમાં ખલેલ પહોંચાડવામાં આવી નથી અને હકીકતમાં આ પાસાના વિવાદિત ચુકાદામાં કોઈ સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો નથી.જો ટ્રસ્ટીઓને દાવાની કોઈ જાણકારી ન હોત તો તેઓ ત્રણ વિકલ્પો દર્શાવતા ચોક્કસ મોડમાં સમાધાન માટે ઠરાવ અપનાવી શક્યા ન હોત.તેમણે ખાસ કરીને મુખ્ય ટ્રસ્ટી અને વકીલ કે જેઓ ટ્રસ્ટી પણ હતા તેમને સમાધાન કરવા માટે અધિકૃત કર્યા હતા. આ મામલાના તે ઢ્રજિકોણમાં ઉચ્ચ અદાલતે દાવો જાળવી શકાય તેવો હોવાનું માનીને ન્યાયી ઠેરવ્યો ન હતો.[પર-સી-ઈ]

દીવાની અપીલીય અધિકારક્ષેત્ર :દીવાની અપીલ નંબર ૭૨૯/૨૦૦૪.

બોમ્બે હાઈકોર્ટ ઓફ જ્યુડિકેચરના ૩૧/૭/૨૦૦૦ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી, બીજી અપીલ નંબર ૨૮૯/૧૯૯૪ માં.

અપીલકર્તા માટે નિખિલ સખારદે અને વી. ડી. ખન્ના.

પ્રતિવાદીઓ માટે સુશીલ કરંજકર અને વેંકટેશ્વર રાવ અનુમોલુ.

અદાલતનો ચુકાદો આમના દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો

ન્યાયાધીશ અરિજીત પસાયત. અપીલકર્તા પ્રતિવાદીઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી બીજી અપીલમાં બોમ્બે હાઈકોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાની કાયદેસરતા પર સવાલ ઉઠાવે છે.

અપીલકર્તા દ્વારા ટૂંકમાં રજૂ કરવામાં આવેલી પૃષ્ઠભૂમિ હકીકતો નીચે મુજબ છે:

આ અપીલમાં વિરાજ કન્સ્ટ્રક્શન-પ્રતિવાદી નંબર ૯ અને પ્રતિવાદી નંબર ૧ સોમવંશી આર્ય ક્ષત્રિય સમાજ (ત્યારબાદ 'ટ્રસ્ટ' તરીકે ઓળખાય છે)

વચ્ચે ૭/૭/૧૯૮૫ પર મફતમાં બહુહેતુક સામુદાયિક સભાગૃહના નિર્માણ માટે સમજૂતી કરવામાં આવી હતી. ટ્રસ્ટ ટ્રસ્ટની જમીનના અમુક ભાગોને વિકાસ માટે પ્રતિવાદી નંબર ૯ ને સોંપવા માટે એક સાથે સંમત થયું હતું. ૩/૭/૧૯૮૭ પર, તારીખ ૭/૭/૧૯૮૫ ના કરારની શરતોમાં ટ્રસ્ટનો પ્લોટ વિકસાવવાના અધિકારના સંદર્ભમાં અપીલકર્તા અને પ્રતિવાદી નંબર ૯ વચ્ચે કરાર કરવામાં આવ્યો હતો. તે સંમત થયું હતું કે અપીલકર્તા પ્લોટના પેટા વિકાસકર્તા હશે અને સામુદાયિક ભવનનું નિર્માણ કરશે. ૩,૦૦,૦૦૦-ની રકમ પ્રતિવાદી નંબર ૯ ને વિચારણા તરીકે ચૂકવવાપાત્ર હતી. ૨૬/૪/૧૯૮૮ પર પ્રતિવાદી નંબર ૧- ટ્રસ્ટે સિવિલ જજ, જુનિયર ડિવિઝન, કલ્યાણની અદાલતમાં ઘોષણા અને મનાઈ હુકમ માટે સિવિલ દાવો (સિવિલ સ્યુટ નંબર ૧૯૦/૧૯૮૮) દાખલ કર્યો હતો, જેમાં નીચેની રાહત માટે વિનંતી કરવામાં આવી હતી:

એ. ઘોષણા કે પ્રતિવાદીઓ ઝમી જુલાઈ, ૧૯૮૫ના કરારનો ભંગ કરી શકશે નહીં;

બી. કરારના ઉલ્લંઘનમાં દાવાની જમીન પર પ્રતિવાદીઓને કોઈપણ બાંધકામ કરવા પર પ્રતિબંધ મૂકતો કાયમી હુકમ.

આ દાવો ટ્રસ્ટના મુખ્ય ટ્રસ્ટી તરીકે પ્રતિવાદી નંબર ૨, નીલકંઠ મહાદેવ કાંબલે દ્વારા દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો.

૧૦/૬/૧૯૮૮ પર ઉપરોક્ત સિવિલ સ્યુટ પર પક્ષો વચ્ચે સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું અને નકશા સાથે તેમના દ્વારા સમાધાનની કાર્યવાહી દાખલ કરવામાં આવી હતી જેમાં પક્ષો વચ્ચે સંમત થયેલા સમાધાનને પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યું હતું. ₹ ૧,૧૦,૦૦૦-ની રકમ પણ ટ્રસ્ટને સમાધાન માટે વિચારણા તરીકે ચૂકવવામાં આવી હતી જે ટ્રસ્ટ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી. અહીં એ નોંધવું જોઈએ કે પ્રતિવાદી નંબર ૧ ના ઠરાવ દ્વારા, મુખ્ય ટ્રસ્ટી કે જે પ્રતિવાદી નંબર ૨ છે તે દર્શાવેલ ત્રણ વિકલ્પોમાંથી કોઈપણ એકમાં દાવો સાથે સમાધાન કરવા માટે અધિકૃત હતા. અન્ય તમામ ટ્રસ્ટીઓએ ઠરાવ પર હસ્તાક્ષર કર્યા હતા. અપીલકર્તાના જણાવ્યા અનુસાર, એક વિકલ્પ અપનાવવામાં આવ્યો હતો. ૨૬/૨/૧૯૯૦ પર અન્ય સિવિલ સ્યુટ (સિવિલ સ્યુટ નંબર ૧૦૧/૧૯૯૦) પ્રતિવાદી નંબર ૧-ટ્રસ્ટ દ્વારા ૧૦/૬/૧૯૮૮ પર પસાર કરાયેલ સંમતિ હુકમનામું રદ કરવા માટે દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રાથમિક વલણ એ હતું કે અગાઉનો દાવો ટ્રસ્ટ વતી મુખ્ય ટ્રસ્ટી-પ્રતિવાદી નંબર ૨ (પ્રતિવાદી નંબર ૧) દ્વારા અન્ય ટ્રસ્ટીઓને વાદી તરીકે જોડાયા વિના દાખલ કરી શકાયો ન હોત. વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે પ્રતિવાદી નંબર ૨ પાસે દાવો સાથે સમાધાન કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી. ૫/૪/૧૯૯૦ પર

અપીલકર્તા અને પ્રતિવાદી નંબર ૯ એ લેખિત નિવેદન દાખલ કર્યું હતું જેમાં પ્રતિવાદી નંબર ૨-મુખ્ય ટ્રસ્ટી અન્ય ટ્રસ્ટી દ્વારા સિવિલ સ્યુટ નંબર ૧૯૦/૧૯૮૮ સાથે સમાધાન કરવાના ઠરાવ દ્વારા અધિકૃત કરવામાં આવ્યા હતા.હકીકતમાં ઠરાવ પ્રતિવાદી નંબર ૨ ને સમાધાન કરવા માટે અધિકૃત કરે છે અને તે જ અંતિમ આદેશ પસાર થાય તે પહેલાં કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો અને સમાધાન સંબંધિત આદેશમાં ઠરાવનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો.આ દાવો ખરેખર પ્રતિવાદી નંબર ૨ દ્વારા તેની વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં દાખલ કરવામાં આવ્યો ન હતો, પરંતુ ટ્રસ્ટનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા મુખ્ય ટ્રસ્ટી તરીકે દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો.૧૧/૧/૧૯૯૧ પર, સિવિલ સ્યુટને વિદ્વાન સિવિલ જજ, જુનિયર ડિવિઝન, કલ્યાણના ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો.એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે પ્રતિવાદીઓએ સાબિત કર્યું ન હતું કે પ્રતિવાદી નંબર ૨ સમાધાનમાં પ્રવેશવા માટે અધિકૃત નથી જે સંમતિ હુકમનામામાં પરિણમી હતી.વધુમાં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૮ દ્વારા તે દર્શાવી શકાયું ન હતું કે પ્રતિવાદી નંબર ૨ ટ્રસ્ટ વતી દાવો દાખલ કરવા માટે અધિકૃત નથી.સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮ (ટૂંકમાં 'સી. પી. સી.') ના આદેશ XXIII નિયમ ૩એ નો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો કે સંમતિ હુકમનામું પડકારવા પર પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવ્યો હતો.પ્રતિવાદી નંબર ૧ થી ૮ (અપીલ નંબર ૫૯/૧૯૯૧) દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલને થાણેના વધારાના જિલ્લા ન્યાયાધીશ દ્વારા પસાર કરાયેલા ૧૧/૧૨/૧૯૯૨ ના આદેશ

દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી.એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે પ્રતિવાદીઓએ દાવો સાથે સમાધાન કરવા માટે પ્રતિવાદી નંબર ૨ ને અધિકૃત કરતા ઠરાવની નકલ દાખલ કરી હતી.અપીલકર્તા અને ટ્રસ્ટનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા પ્રતિવાદી નંબર ૨ અને પ્રતિવાદી નંબર ૯ વચ્ચે ઠરાવને અનુરૂપ અને અન્ય ટ્રસ્ટીઓની સંપૂર્ણ જાણકારી અને સંમતિ સાથે સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું. તેથી, સિવિલ દાવો જાળવવા યોગ્ય ન હતો. કલમ ૧૦૦ સીપીસી ના સંદર્ભમાં બીજી અપીલ નંબર ૨૮૯/૧૯૯૪, પ્રતિવાદીઓ નંબર ૧ થી ૮ દ્વારા બોમ્બે હાઈકોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવી હતી.વિવાદિત ચુકાદા દ્વારા કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ઘડ્યા વિના પણ બીજી અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી. ઉચ્ચ અદાલતે એવું માન્યું હતું કે તમામ ટ્રસ્ટીઓને પક્ષકાર બનાવવાની ગેરહાજરીમાં અગાઉનો દાવો કાયદામાં માન્ય નથી. તેથી, સી. પી. સી. ના આદેશ XXIII નિયમ ૩એ લાગુ પડે છે અને દાવો જાળવવા યોગ્ય હતો. નીચેની અદાલતો દ્વારા નોંધાયેલા તારાણોને રદ કરવામાં આવ્યા હતા.

અપીલના સમર્થનમાં અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે ઉચ્ચ અદાલતે એ હકીકતની દૃષ્ટિ ગુમાવી દીધી હતી કે અગાઉના દાવામાં મુખ્ય ટ્રસ્ટી દ્વારા સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં તમામ ટ્રસ્ટીઓએ હસ્તાક્ષર કર્યા હતા. અગાઉનો દાવો દાખલ કરવો એ તમામ ટ્રસ્ટીઓની જાણમાં હતું. હકીકતમાં તેમણે મુખ્ય ટ્રસ્ટીઓને દર્શાવેલ ત્રણ વૈકલ્પિક પદ્ધતિઓમાંથી કોઈપણમાં

સમાધાન કરવા માટે અધિકૃત કર્યા હતા.તથ્યાત્મક તારણોએ નોંધ્યું હતું કે અગાઉનો દાવો તેમની જાણકારી અને સંમતિથી દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેની સાથે સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું જેને હાઈકોર્ટ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો ન હતો અને કોઈ પણ સંજોગોમાં હાઈકોર્ટ તે તથ્યાત્મક પાસા પર તારણો નોંધ્યો નથી. તેથી, ઉચ્ચ અદાલત બીજી અપીલને મંજૂરી આપવામાં ન્યાયી ન હતી.કોઈ પણ સંજોગોમાં કાયદાનો નોંધપાત્ર પ્રશ્ન ઘડ્યા વિના બીજી અપીલ પર કાર્યવાહી થઈ શકી ન હોત.

જવાબમાં, પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૮ ના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે હાઈકોર્ટનો ચુકાદો ક્રમમાં છે.પહેલાનો દાવો કાયદાની નજરમાં અયોગ્ય હતો.તેથી, તેમાં નોંધાયેલા કોઈપણ સમાધાનની કોઈ કાનૂની અસર નહોતી.

શરૂઆતમાં એવું સૂચવવું જોઈએ કે બીજી અપીલને કાયદાનો પ્રશ્ન ઘડ્યા વિના મંજૂરી આપવામાં આવી હતી જે સ્પષ્ટપણે કલમ ૧૦૦ના આદેશની વિરુદ્ધ છે.આ સ્થિતિને ઘણા નિર્ણયોમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવી છે.(જુઓ જ્ઞાન દાસ વિરુદ્ધ પંચાયત, વિલેજ સનનેર કલાન અને અન્યો (જે. ટી. ૨૦૦૬ (૭) એસસી ૧૦૨), જોસેફ સેવરેન અને અન્યો વિરુદ્ધ બેન્ની મેથ્યુ અને અન્યો (જે. ટી. ૨૦૦૫ (૮) એસસી ૫૦૯), સસિકુમાર અને અન્યો વિરુદ્ધ કુન્નથ ચેલપ્પન નાયર અને અન્યો (જે. ટી. ૨૦૦૫ (૯) એસસી ૧૭૧), ચડત સિંહ વિરુદ્ધ

બહાદુર રામ અને અન્યો (જે. ટી. ૨૦૦૪ (૬) એસસી ૨૯૬), કન્હૈયાલાલ વિરુદ્ધ અનુપકુમાર (જે. ટી. ૨૦૦૨ (૧૦) એસસી ૯૮), રૂપ સિંહ વિરુદ્ધ રામ સિંહ (જે. ટી. ૨૦૦૦ (૩) એસસી ૪૭૪) અને ઈશ્વર દાસ જૈન વિરુદ્ધ સોહન લાલ (જેટી ૧૯૯૯ (૯) એસસી ૬૧૩).

આગળ ટ્રાયલ કોર્ટ અને પ્રથમ અપીલ કોર્ટ બંનેએ સ્પષ્ટપણે અવલોકન કર્યું હતું કે મુખ્ય ટ્રસ્ટી અને ટ્રસ્ટના વકીલ, જે પોતે ટ્રસ્ટી હતા, સહિત તમામ ટ્રસ્ટીઓ દ્વારા અપનાવવામાં આવેલા ઠરાવથી સ્પષ્ટપણે સ્થાપિત થાય છે કે અગાઉનો દાવો તમામ ટ્રસ્ટીઓની જાણકારી અને સંમતિથી અને તમામ ટ્રસ્ટીઓની સંમતિથી દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે ટ્રસ્ટ ડીડ રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હતો. તે દર્શાવી શક્યું હોત, જેમ કે અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે યોગ્ય રીતે દલીલ કરી હતી, કે ટ્રસ્ટ પર દાવો કરી શકાય છે અથવા મુખ્ય ટ્રસ્ટીનાં નામે દાવો કરી શકાય છે. કોઈ પણ સંજોગોમાં સ્પષ્ટ તથ્યાત્મક તારણમાં નોંધવામાં આવ્યું છે કે દાવો તમામ ટ્રસ્ટીઓની જાણકારી અને સંમતિ સાથે દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો તેમાં ખલેલ પહોંચાડવામાં આવી નથી અને હકીકતમાં આ પાસાના વિવાદિત ચુકાદામાં કોઈ સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો નથી. જો ટ્રસ્ટીઓને દાવાની કોઈ જાણકારી ન હોત તો તેઓ ત્રણ વિકલ્પો દર્શાવતા ચોક્કસ મોડમાં સમાધાન માટે ઠરાવ અપનાવી શક્યા ન હોત. તેમણે ખાસ કરીને મુખ્ય ટ્રસ્ટી અને વકીલ કે જેઓ ટ્રસ્ટી પણ હતા

તેમને સમાધાન કરવા માટે અધિકૃત કર્યા હતા.આ મામલાના તે ઢ્રષ્ટિકોણમાં ઉચ્ચ અદાલતે દાવો જાળવી શકાય તેવો હોવાનું માનીને ન્યાયી ઠેરવ્યો ન હતો.

કોઈપણ ઢ્રષ્ટિકોણથી જોવામાં આવે તો ઉચ્ચ ન્યાયાલયનો ચુકાદો અસમર્થનીય છે અને તેને રદ કરવામાં આવે છે. સુનાવણી દરમિયાન અપીલકર્તાના જાણકાર વકીલે જણાવ્યું હતું કે સાચા હાવભાવની બાબત તરીકે, અપીલકર્તા પ્રતિવાદી નંબર ૧ ને ૩,૦૦,૦૦૦-ની રકમ ચૂકવશે. અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી છે તે હકીકત હોવા છતાં, અપીલકર્તા માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલા નિવેદનને વાસ્તવિકતામાં અનુવાદિત થવા દો અને રકમ ત્રણ મહિનાની અંદર ચૂકવવામાં આવે.

અપીલ કરવાની મંજૂરી છે.ખર્ચ અંગે કોઈ ઓર્ડર નથી.

અપીલને મંજૂરી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.